

List Pastorski Biskupa Elckiego na Adwent 2022 roku

Umiłowani Diecezjanie!

W tym niełatwym czasie, w którym żyjemy, jest w nas wiele lęku o zdrowie i życie. Obserwujemy w napięciu wojnę w Ukrainie, zagrożenie pokoju także i w naszej Ojczyźnie. Jako ludzie wierzący nie możemy tracić nadziei, bo światem rządzi Bóg. Nie możemy zapomnieć o tym, że to Jezus Chrystus jest Alfą i Omegą, początkiem i końcem, zarówno naszego życia, jak i całej historii. Modlimy się z wiarą, aby spełniły się słowa z Księgi Proroka Izajasza: „Naród przeciw narodowi nie podniesie miecza, nie będą się więcej zaprawiać do wojny” (Iz 2, 4).

Rozpoczynający się Adwent otwiera nam drogę do przeżywania po raz kolejny w naszym życiu Tajemnicy Odkupienia oraz pielęgnowania w sobie postawy chrześcijańskiego czuwania. Stąd wezwanie Chrystusa: „Czuwajcie więc, bo nie wiecie, w którym dniu Pan wasz przyjdzie” (Mt 24, 42). Postawa czuwania jest konieczna, aby Bóg mógł wejść w nasze życie i stać się w nas światłością.

Dzisiejszą niedzielą rozpoczynamy nowy rok duszpasterski pod hasłem: *Wierzę w Kościół Chrystusowy*. Słowa te są nawiązaniem do deklaracji, którą składamy podczas każdej Mszy św. sprawowanej w Dzień Pański: „Wierzę w jeden, święty, powszechny i apostołski Kościół”. Ten rok ma jeszcze bardziej uświadomić wspaniałość i wartość tego Bożego dzieła w świecie, którym jest Kościół i umocnić nas w wierze w Kościół i Kościołowi.

I. Wszyscy jesteśmy Kościołem

W tym roku duszpasterskim winniśmy bardziej zgłębić tajemnicę Kościoła, jego początki, założenie i posłannictwo. Niech kapłani w czasie homilii i spotkań ten temat rozwijają i przybliżają swoim wiernym. A katecheci na lekcjach religii pomagają dzieciom i młodzieży zrozumieć, czym jest Kościół, w który mamy wierzyć i któremu mamy wierzyć. Wiernych zachęcam do uczestniczenia w Eucharystii, brania do rąk Pisma Świętego, Katechizmu Kościoła Katolickiego, czasopism religijnych i zagłębiania się w tajemnicę Kościoła.

Katechizm Kościoła Katolickiego uczy nas, że wszyscy jesteśmy Kościołem. Kościół prowadzi do Boga, który na nas czeka. Powstawanie Kościoła jest długotrwałym procesem, w którym uczestniczyły wszystkie Osoby Boskie. Kościół powstał z woli Boga Ojca, który chciał, by ludzie osiągnęli zbawienie nie pojedynczo, lecz we wspólnocie. Kościół „swoją początek bierze wedle planu Ojca z posłania Syna i z posłania Ducha Świętego” (DM2). Ten plan zbawienia rodzaju ludzkiego wypływa z miłości Boga Ojca. Aby wypełnić wolę Ojca, posłany przez Niego z miłości do nas Syn Boży, Jezus Chrystus, zapoczątkował swój Kościół, głosząc radosną nowinę o zbawieniu i obwieszczając Królestwo Boże, bo jak sam powiedział: „Na to zostałem posłany” (Łk 4, 43). Chrystus zapoczątkował Królestwo niebieskie na ziemi. Początkiem Królestwa jest „mała trzódka” tych, których Jezus zgromadził wokół siebie – uczniów i spośród nich wybrał dwunastu Apostołów. Kluczowym wydarzeniem w procesie powstawania Kościoła było ofiarowanie życia na krzyżu, uprzedzone w ustanowieniu Eucharystii. Określił to św. Ambroży w następujący sposób: „Kościół narodził się z przebitego serca Chrystusa, który umarł na krzyżu”.

Po zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu Jezus od Ojca posyła Ducha Świętego na Apostołów, który pobudza ich, aby stali się wspólnotą, by byli Kościołem. Czyni z nich odważnych świadków i proroków, posyłając na cały świat. Misja Kościoła jest dziełem Ducha Świętego, który go uświęca, obdarza różnymi darami, kieruje nim i posyła do wszystkich narodów.

Do Kościoła Chrystusowego wchodzi się przez wiarę w Chrystusa i przyjęcie chrztu świętego. Od chwili chrztu św. wraz z innymi ochrzczoneymi stanowimy Kościół. Kościołem jesteśmy wszyscy: od niedawno ochrzczonego dziecka aż po kapłanów, biskupów, po papieża. Wszyscy jesteśmy Kościołem i wszyscy jesteśmy równi w oczach Boga. Wszyscy jesteśmy odpowiedzialni za Kościół, za zbawienie swoje i innych, za szerzenie Królestwa Bożego na ziemi.

W nowym roku duszpasterskim Chrystus zaprasza nas, abyśmy pokazali ochrzczone, niepraktykującym, nieochrzczone, tym z peryferii i krańców ziemi, że we wspólnocie Kościoła jest miejsce dla każdego. Pan Bóg czeka na wszystkich, bo pragnie naszego zbawienia.

II. Wierzę w Kościół Chrystusowy

Ewangelie nie pozostawiają wątpliwości, że Kościół został założony przez Jezusa Chrystusa. Potrzeba jednak więcej wiary w Kościół, ponieważ jest to rzeczywistość bardziej Boska niż ludzka i ma swoje źródło w Bogu. Bez wiary w Kościół nie da się uchwycić i zrozumieć jego tajemnicy. Potrzeba także wierzyć Kościołowi, który bazuje na autorytecie samego Boga. Przypomnijmy sobie słowa Jezusa wypowiedziane do Szymona Piotra pod Cezareą Filipową: „Ty jesteś Piotr [Skala], i na tej Skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą” (Mt 16, 18).

Chrystus zakładając Kościół, wyznaczył mu cel, którym jest zbawienie wszystkich ludzi. Kościół naucza jednak, że jeśli osiągają oni zbawienie, to nie poza Chrystusem, lecz dzięki Niemu; i nie poza Kościołem, lecz przez niego. Prawda o Kościele została nam objawiona przez Boga, ale by ją przyjąć, potrzebujemy światła wiary. Wierzyć w Kościół, oznacza wierzyć w obecność i działanie Boga w Kościele. Wierzyć w Kościół, oznacza przyjęcie prawdy, że jego Głową jest Jezus Chrystus,

jego konstytucją jest Ewangelia, a Duch Święty stale go prowadzi i jest gwarancją jego nieomylności w wierze. Bez Jezusa Kościół nie może istnieć. To Jezus jest fundamentem Kościoła i nasza wiara w Kościół jest zbudowana na samym Chrystusie.

Najważniejszym prawem Kościoła jest prawo miłości, a zachowywanie przykazań Dekalogu jest niezbędne do zbawienia. Chrystus do tego stopnia kocha Kościół, że nie waha się utożsamiać z Kościołem. Pod Damaszkiem zmartwychwstały Chrystus objawiając się Szawłowi prześladowającemu chrześcijan, zapytał: „Szawle, Szawle, dlaczego Mnie prześladasz?” (Dz 9, 4). Nie zapytał: „Dlaczego prześladasz moich wyznawców? Dlaczego prześladasz mój Kościół?”, ale zapytał: „Dlaczego Mnie prześladasz?”.

Misja Kościoła zawiera się w zbawieniu rodzaju ludzkiego. Przeznaczeniem i każdego z nas, i całego Kościoła, jest życie wieczne. Z zamysłu Chrystusowego Kościół to wielki dar Boga dla grzeszników, ponieważ pomaga im powstawać z grzechów poprzez trud pokuty i czerpanie z Bożej łaski. Nawet największe grzechy duchowieństwa i wiernych świeckich nie przekreślają świętości Kościoła. Dlatego też istniejący grzech w Kościele nie powinien nas zrażać do Kościoła, ale jeszcze bardziej mobilizować, aby prowadzić głębsze życie duchowe. Każdy człowiek jest wezwany, by „nawrócić się i uwierzyć” w miłosierną miłość Boga.

III. Budowanie Kościoła w rodzinie i parafii

Wiara w Kościół umacnia się przede wszystkim przez modlitwę, Słowo Boże, przez otwieranie się na łaski płynące z sakramentów, a szczególnym ku temu miejscem jest rodzina, parafia, a także katecheza szkolna. Każda rodzina jest powołana do tego, aby stawać się Kościołem domowym. Dom to ostoja więzi rodzinnych oraz miejsce odpoczynku i wytchnienia po trudach całego dnia. Może stać się również przestrzenią działania Pana Boga. Dlatego zachęcam wszystkie małżeństwa i rodziny, aby wasze domy stawały się Kościołami domowymi. Kościół domowy w rodzinie budujecie przez wspólną modlitwę, słuchanie Słowa Bożego i uczestnictwo w Eucharystii, praktykowanie miłości, przez przekazywanie wiary i troskę o religijne wychowanie dzieci, przez wzajemne przebaczenie oraz systematyczne korzystanie z sakramentu pokuty i pojednania.

Zachęcam was do wspólnego odmawiania Różańca w gronie rodziny, szczególnie w intencji waszych dzieci, praktykowania nabożeństwa pierwszych sobót miesiąca, o które prosi sama Maryja. Ta prośba Maryi z Fatimy jest coraz bardziej aktualna w kontekście wojny w Ukrainie i zagrożenia pokoju także w naszej Ojczyźnie. Różaniec oprócz Eucharystii jest najpotężniejszą modlitwą, ponieważ przy każdym „Zdrowaś Maryjo” towarzyszy nam i wstawia się za nami Matka Boża, która złożyła obietnicę, że dzięki modlitwie różańcowej, pokucie i nawróceniu świat zostanie uchroniony od wojen i kataklizmów.

Umacnianie wiary w Kościół dokonuje się również we wspólnocie parafialnej, a szczególnie we wspólnotach modlitewnych, stowarzyszeniach i ruchach kościelnych. Wasz udział w tych konkretnych wspólnotach stanowi znaczny wkład w rozwój całej wspólnoty parafialnej, sprawiając, że parafia staje się „wspólnotą wspólnot”, wspólnotą misyjną. Wyrażam wdzięczność wszystkim wam, którzy te gremia tworzycie, w nich się udzielacie oraz je animujecie. Trwając w tych wspólnotach,

spotykacie się ze Słowem Bożym, z prawdami wiary, a przez to sami się umacniacie na drodze wiary w Boga i Bogu, wiary w Kościół i Kościołowi Chrystusowemu. W mniejszych wspólnotach istnieje szansa głębszego i bardziej osobowego przeżywania wiary oraz dawania świadectwa wiary. Z doświadczenia takiej wspólnoty rodzi się poczucie odpowiedzialności za Kościół i jego rozwój. Zachęcam wszystkich wiernych do zrzeszania się w różne wspólnoty i stowarzyszenia kościelne, ponieważ dostrzegam w nich „znak nadziei dla Kościoła ełckiego”, a także przejaw nowej „wiosny Ducha Świętego”.

Drogie Dzieci i Droga młodzieży! Na drodze poznawania i umiłowania Chrystusa oraz Kościoła, którego Głową jest Jezus Chrystus, a także umacniania wiary w Chrystusa i w Kościół dużą rolę odgrywa katecheza szkolna. Dlatego zachęcam was do uczęszczania na lekcje religii. Nie opuszczajcie ich i nie wypisujcie się z tych lekcji. A was, rodziców, proszę: wspomagajcie wasze dzieci i współpracujcie z katechetami. To wszystko jest dla dobra waszych dzieci, by mogły budować swoje życie z Chrystusem i na Chrystusie, w Kościele Chrystusowym. A Maryja, Matka Kościoła, Patronka naszej Diecezji, niech będzie naszą Przewodniczką w wierze w Kościół Chrystusowy.

Jerzy Mazur SVD
Biskup Ełcki

* * *

Zarządzenie

List Biskupa Ełckiego na Adwent 2022 roku należy odczytać we wszystkich kościołach Diecezji Ełckiej w I Niedzielę Adwentu, 27 listopada 2022 r.

Ełk, 17 listopada 2022 r.
N. 865/2022

Marcin Maczan
Ks. Marcin Maczan
Wikariusz Generalny